

ALÞÝÐUSAMBAND ÍSLANDS

Alþingi

Erindi nr. P 132/590

komudagur. 11.1.2006

Nefndasvið Alþingis
Allsherjarnefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 9.1. 2006.

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum, 328 mál.

Alþýðusamband Íslands er sammála þeim meginsjónarmiðum sem fram koma í þeim alþjóðlegu skuldbindingum sem Ísland er aðili að á sviði hugverkaréttinda. Mikilægt er að íslensk stjórnvöld leggi sig fram um að haga löggjöf þannig að við þær sé staðið, jafnvel þó formleg skylda sé ekki til þess eins og á við í þessu tilviki hvað varðar tilskipun EB nr. 2004/48. Sú tilskipun er raunar ekki prentuð með frumvarpinu en telja verður nauðsynlegt að Alþingi hafi aðgang að þýddum eintökum þeirra EB gerða sem innleidd eru hér á landi þó óbeint sé. Þetta er m.a. nauðsynlegt hvað þetta frumvarp varðar, þar sem í greinargerð segir að höfundar frumvarpsins hafi fylgt texta TRIPS samningsins þegar tilskipunin gengur lengra. Þessa fullyrðingu má draga í efa þegar texti 6. og 7.greinar tilskipunarinnar er borinn saman við frumvarpstextann og TRIPS samninginn.

Eins og fram kemur í greinargerð, lét réttarfarsnefnd uppi það álit sitt á sínum tíma um TRIPS samninginn (1999), að gildandi íslensk löggjöf fullnægði ákvæðum hans. Hún ætli sér hins vegar að hefja athugun á því hvernig styrkja megi vernd þeirra þegar um viðskipti er að ræða og þá með sérstöku tilliti til þess hvernig við verði brugðist í nágrannalöndum okkar. Réttarfarsnefnd hefur ekki að því er virðist haft frekari afskipti af málinu. Dómsmálaráðherra skipaði síðan á árinu sérstaka 3 manna nefnd á árinu 2005 sem síðan skilaði því frumvarpi sem nú liggur fyrir.

Í greinargerð nefndarinnar er þess hvergi getið að kannað hafi verið með hvaða hætti þessum málum sé skipað í nágrannalöndum okkar né heldur hvaða aðstæður hafi breyst frá 1999 sem nú réttlæti þessa lagasetningu. Engin greining er gerð á því að hvaða leyti gildandi löggjöf sé ófullnægjandi eða hvort hægara sé að breyta henni til þess að ná þeim markmiðum sem lagasetning miðar að. Það er miður þar sem þessi nýja löggjöf er í nokkrum atriðum frávik frá almennum málsmeðferðar- og réttarfarsreglum og kemur til viðbótar þeirri löggjöf sem almennt fjallar um samkynja aðgerðir (L. 31/1990, l. 90/1989 og l. 19/1991).

Frumvarpið er gagnrýnt í heild sem hugsanlega óþörf aðgerð sem gangi mun lengra en þörf er á þegar hliðsjón er höfð af þeirri löggjöf sem fjallar um öflun sönnunargagna á forstigum einkamála og raunar einnig opinberra mála. Nokkur rök eru færð fram í greinargerð en engin þeirra byggja á könnun nefndarinnar eða opinberum skýrslum heldur álit og ályktunum frumvarpshöfunda (sjá m.a. nokkur ummæli á bls. 9-11 í greinargerð).

Einnig gengur frumvarpið lengra í því efni að fullgilda EB tilskipanir en stjórnvöld hafa almennt viljað ganga þegar í hlut eiga tilskipanir um einstaklingsbundin réttindi t.d. á sviði félagslegra réttinda. Þetta er sérstaklega athyglivert þar sem ekki er skylt að hrinda í framkvæmd tilskipun EB 2004/48 frekar en t.d. tilskipun EB um bann við mismunun.

Ef þetta frumvarp verður að lögum, brýtur það blað í sókn Íslands til verndar þeim réttindum sem verndar njóta í lögum og alþjóðlegum skuldbindingum. Sé þörf sérstakrar löggjafar þegar í hlut eiga ætluð brot gegn framseljanlegum og efnahagslegum réttindum einstaklinga má ætla að ríkisstjórn og Alþingi fylgi þessari nýju stefnumótun eftir og þá um öflun sönnunargagna í málum vegna ætlaðra brota á þeim réttindum einstaklinga sem meiri verndar njóta. Má í því efni helst nefna bann gegn mismunun á grundvelli kynferðis, trúar, stjórnmalaskoðana, þjóðernis, efnahags o.fl. Það myndi þá t.d. eiga við um málshöfðanir launafólks gegn atvinnurekendum sem ætla má að hafi brotið gegn viðkomandi á þann veg að ætla megi að skaðabótaréttur og/eða refsikrafa hafi stofnast. Einnig má þá ætla að hið sama ætti við um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra en ókærðra kynferðisbrota gegn börnum en öll þessi réttindi eru bundin ríkari innlendri og alþjóðlegri vernd en framseljanleg höfundarréttindi.

F.h. Alþýðusambands Íslands,

Magnús M. Norðdahl hrl.,
lögfræðingur ASÍ

Reykjavík 12. janúar 2006

Allsherjarnefnd Alþingis
Alþingishúsinu
150 Reykjavík

Varðar: Umsögn um 328 mál; Frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum

Undirritaður hefur fengið ofangreint frumvarp til umsagnar. Að áliti undirritaðs er frumvarpið í heildina vel unnið og fylgir þeirri meginhugsun sem er að finna í 50 gr. TRIPS, fylgisamnings um hugverkaréttindi sem fylgir samningnum um Alþjóða viðskiptastofnunina. Þó þykir undirrituðum ástæða til þess að gera athugasemdir við ýmsar greinar frumvarpsins og leggja til breytingar á því í þeim tilgangi að gera hina væntanlegu löggjöf skilvirkari og raunhæfari sem virkt úrræði fyrir rétthafa hugverkaréttinda til þess að vernda sína hagsmuni.

A) Umfjöllun um einstakar greinar frumvarpsins

I

II kafli, um meðferð máls fyrir dómi:

I. a)

Í 6.gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir þeirri meginreglu að héraðsdómari boði báða aðila, gerðarbeiðanda og gerðarpóla, til þinghalds þegar beiðni um öflun sönnunargagna kemur fram og því skuli meginframkvæmdin vera sú að tilkynna gerðarpóla sérstaklega um að beiðni hafi komið frá gerðarbeiðanda um öflun sönnunargagna hjá honum. Þessi tilhögun í frumvarpinu er í grundvallaratriðum andstæð efnisinntaki og tilgangi 50 gr. TRIPS en þar er sú tilhögun samningsfest að rétthafi að hugverkaréttindum skuli hafa svokölluð *inaudita altera parte* (leit án fyrirfram vitneskju gerðarpóla) úrræði fyrir atbeina dómstóla, þ.e. möguleika á að fá heimild dómstóla til þess að leitað sé hjá gerðarpóla að sönnunargögnum án undanfarandi tilkynningar til hans.

Rökin að baki *inaudita altera parte* úrræðinu eru þau að gerðarþola í stafrænu og rafrænu viðskiptaumhverfi sé auðvelt að afmá öll ummerki um brot á hugverkaréttindum fái hann tilkynningu um að til standi að gera hjá honum húsleit til að afla sönnunargagna um tiltekin brot hans. Varði brotin til að mynda meðferð á tölvuforritum (*t.d. leyfismisnotkun (forrit sett upp á fleiri tölvur en leyfi segja til um)*), sala á fölsuðum forritum (*Internet sala, póskröfutsala*) ólögmæt afritun á forritum við sölu á tölvum (*e. hard disk loading algengt í smásölu á tölvum*)) getur gerðarþoli fyrirhafnarlítið og með skjótum hætti afmáð hin ólögmætu forrit úr tölvum sínum, flutt tölvur eða geisladiska með ólögmætu efni af starfsstöð sinni, lagfært bókhald sitt og gripið til þess háttar aðgerða sem spilla eða koma í veg fyrir leit, fái hann vitneskju um fyrirhugaða leit að sönnunargögnum á umráðasvæði hans. Hið sama gildir um mörg önnur hugverk.

Af þessum ástæðum hefur verið lögð á það mikil áhersla af hálfu þeirra sem eiga hugverkaréttindi að lagaframkvæmdin sé sú að leit skuli að meginstefnu til fara fram án þess að gera gerðarþolanum viðvart um leitina svo *inaudita altera parte* úrræðið hafi raunhæft gildi. Reynslan kennir okkur að gerðarþoli sem hefur gerst brotlegur við lög muni ávallt eftir fremsta megni reyna að eyða sönnunargögnum og spilla rannsókn eða töku gagna sem sýna fram á lögbrot hans fái hann því við komið. Af þessu leiðir að lagaákvæði sem gengur út frá þeirri meginreglu að gerðarþoli fái vitneskju um fyrirhugaða öflun sönnunargagna með leit á stað sem hann hefur umráð yfir mun í reynd ekki vera það virka réttarúrræði í þágu rétthafa sem TRIPS mælir fyrir um.

I. b)

Þá er gert ráð fyrir því í 6 gr. frumvarpsins að gerðarþoli fái með tilkynningu um fyrirtöku málsins öll gögn sem gerðarbeiðandi leggur fram. Augljóst er að í framlögðum gögnum gerðarbeiðanda er að finna það sem gerðarbeiðandi byggir á um ætluð lögbrot gerðarþola. Þar kann að vera að finna ábendingu frá einstaklingi um ætlað brot gerðarþola eða önnur slík viðkvæm gögn sem er fullkomlega óeðlilegt að gerðarþoli fái í hendur áður en leitarheimildin er veitt og gerðarbeiðandi hefur aflað frekari sönnunargagna um þau brot sem frumgögn gefa ástæðu til að ætla að gerðarþoli hafi gerst sekur um. Með því að gerðarþoli fái í hendur slík sönnunargögn fyrirfram er að sumu leyti grundvöllinum kippt undan málatalibúnaði gerðarbeiðanda með því að gerðarþola gefst þá tækifæri til að hafa áhrif á starfsmenn sem benda á ætlað brot gerðarþola eða aðra þá einstaklinga sem kunna að eiga hlut að máli eða spilla með öðrum hætti því að gögnin verði fullnægjandi grundvöllur leitarheimildar.

Um samsvörun við ákvæði frumvarpsins má t.d. vísa til 20. gr. samkeppnislaga nr. 44/2005. Tilgangur þess ákvæðis er að veita Samkeppniseftirlitinu heimild til húsleitar þegar grunur leikur á um að samkeppnislög hafi verið brotin eða brotið gegn ákvörðunum samkeppnisyfirvalda. Um málsmeðferð er vísað til laga um meðferð opinberra mála um leit og hald á munum. Í 20.gr er gengið út frá því að heimildin sé fengin án þess að þolandi leitarinnar fái vitneskju um það fyrirfram að Samkeppniseftirlitið hafi farið fram á húsleitarheimild og hvað þá að þolandinn fái aðgang að öllum gögnum sem Samkeppniseftirlitið leggur fram til öflunar húsleitarheimildar. Væri lagaúrræði samkeppnisyfirvalda til öflunar sönnunargagna með sama hætti og gert er ráð fyrir í frumvarpi þessu væru úrræði samkeppnisyfirvalda verulega takmörkuð og raunar haldlítill. Fyrirkomulag öflunar gagna í 20 gr. samkeppnislaga ber vott um að löggjafinn hafi talið að lagaúrræði til öflunar sönnunargagna vegna samkeppnisbrota yrðu næsta óvirk nema því aðeins að þolandinn sé grunlaus um fyrirætlanir rannsóknaraðila um aðgerðir gegn honum. Hið sama gildir um úrræði rétthafa hugverkaréttinda. Ljóst er að tilgangur með frumvarpinu þessu er að inntaki sá að veita hugverkarétthöfum virk úrræði til að afla sönnunargagna þegar

grunur leikur á um að brotið sé gegn hagsmunum réttshafa. Nærtækast er því að ganga út frá því sem meginreglu að leitinn verði heimiluð án undanfarandi tilkynningar til gerðarþola eins og almennt er gert ráð fyrir í lagaheimildum yfirvalda til öflunar sönnunargagna um ætluð brot.

I. c)

Til áréttingar ofangreindu ber að hafa í huga að héraðsdómari leggur mat á hvort sönnunargögn gerðarbeiðanda fyrir leitarheimild séu fullnægjandi grundvöllur undir leit hjá gerðarþola vegna ætlaðra brota hans. Sakarmatið er sambærilegt við það þegar samkeppnisyfirvöld krefjast heimildar til leitar á grundvelli 20 gr. samkeppnislaga eða þegar krafist er lögbanns við tiltekinni athöfn, svo dæmi séu tekin. Dómaframkvæmdin er sú að ekki er fallist á slíkar íþyngjandi beiðnir nema fullnægjandi gögn séu lögð fram um það að sennilegt sé að gerðarþolinn hafi brotið gegn tilteknum lögum eða hagsmunum. Af þessum ástæðum er ekki ástæða til að óttast að dómstólar slaki á sönnunarkröfum þó gerðarþoli fái ekki að tjá sig um málatilbúnað gerðarbeiðanda áður en krafa hans er tekin til úrskurðar. Að auki ber gerðarbeiðandi ábyrgð á öllu fjárfjónum sem gerðarþoli kann að verða fyrir vegna húsleitar, reynist hún ekki eiga við rök að styðjast og öllum kostnaði sem leiðir af gerðinni sem getur verið ærinn. Ljóst má því vera að réttshafi mun alla jafnan ekki ráðast í öflun leitarheimildar eða framkvæma leit nema hann hafi næsta örugga vissu fyrir því að gerðarþoli hafi gerst brotlegur við hagsmuni gerðarbeiðanda.

I. d)

Í 8 gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir að gerðarþoli leggi fram greinargerð og ef kröfu gerðarbeiðanda er andmælt skuli málið sótt og varið. Ég vísa til röksemda minna hér að framan um þýðingu þess ef gerðarþola er tilkynnt fyrirfram um beiðni gerðarbeiðanda. Að minni hyggju gerir þessi tilhögun það að verkum að úrræðið verður alltof svífaseint og næsta gagnslaust nema e.t.v. í einhverjum afmörkuðum undantekningartilfellum þar sem gerðarþoli getur ekki komið við réttarspjöllum þó meðferð dómsins á beiðni gerðarbeiðanda dragist á langinn. Í þeim (undantekningar) tilvikum sem engin réttarspjöll eru af því að tilkynna gerðarþola um framkomna beiðni er eðlilegast er að miða við sömu tilhögun og er í lögum 31/1990 um kyrrsetningu og lögbann, þ.e. að gerðarþoli skuli eiga þess kost að tjá sig um beiðnina áður en sýslumaður tekur ákvörðun en ekki sé um munnlegan flutning málsins. Möguleiki gerðarþola til að koma að gögnum til hnekkingar á málatilbúnaði gerðarbeiðanda er í staðfestingarmáli sbr. 21. gr. frumvarpsins sem verður sótt og varið með venjulegum hætti.

II

III kafli, um meðferð máls hjá sýslumanni:

II a)

Í 17 gr. eru talin upp skilyrði þess að tryggingu gerðarbeiðanda verði skilað til hans. Í ákvæðinu er ekki gert ráð fyrir því að áfellisdómur yfir gerðarþola veiti gerðarbeiðanda rétt

til þess að fá tryggingu afhenta til baka. Er eðlilegt, sbr. 21 gr. frumvarpsins, að gerðarbeiðandi fái trygginguna til baka ef leitt hefur verið í ljós í dómsmáli sem gerðarbeiðandi höfðar á grundvelli 21 gr. frumvarpsins gegn gerðarpóla að hann hafi gerst brotlegur gegn hugverkarrétti gerðarbeiðanda.

III

IV kafli, kæra og endurupptaka máls

II. a)

Í 20 gr. frumvarpinu er gert ráð fyrir rétti gerðarpóla, sem ekki hefur verið boðaður fyrirfram til gerðarinnar, til að krefjast endurupptöku á gerðinni eftir að hann fær vitneskju um hana án tillits til þess hvort að leit hefur farið fram eða ekki. Þetta þýðir í reynd að um leið og gerðarpóla er tilkynnt um að leit skuli fara fram á grundvelli úrskurðar héraðsdóms getur hann krafist endurupptöku málsins og verður þá leit stöðvuð og málið tekið fyrir að nýju hjá héraðsdómi. Þetta er ótækt þar sem gerðarpóla gefst með þessu fyrirkomulagi færi á að valda réttarspjöllum, að afmá ummerki um hin ætluðu brot og þess háttar á meðan málið er í endurmeðferð héraðsdóms. Hér eru því sömu annmarkar á frumvarpstextanum og eru í 6 gr. um boðun gerðarpóla til gerðarinnar. Er því eðlilegra að réttur til endurupptöku sé ekki til staðar, sbr. og þau sjónarmið sem greinir í II b) hér að neðan..

II. b)

Í 19 gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir að gerðarþoli geti kært úrskurð héraðsdóms til Hæstaréttar en kærán fresti ekki framkvæmd leitar. Þó skuli sönnunargögnum haldið frá gerðarbeiðanda þar til Hæstiréttur hefur staðfest úrskurð héraðsdóms. – Þetta ákvæði er í senn óhagkvæmt og óþarft. Í 21 gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir því að gerðarbeiðandi skuli innan fjögurra vikna frá því að sönnunargögn standa honum til reiðu höfða dómsmál á grundvelli þeirra á hendur gerðarpóla. Ella ber að skila gögnunum til gerðarpóla og verða þau ekki notuð í dómsmáli gerðarbeiðanda gegn gerðarpóla síðar. Í dómsmáli skv. 21 gr. reynir því efnislega á kröfur gerðarbeiðanda og hvort grundvöllur hafi verið til þess að veita gerðarbeiðanda leitarheimildina. Er rétt að benda á til hliðsjónar að í l. 31/1990 um kyrrsetningu og lögbann er gerðarpóla ekki veittur réttur til þess að skjóta ákvörðun sýslumanns um að lögbann skuli lagt á til héraðsdóms heldur reynir á grundvöll ákvörðunar sýslumanns um að fallast á lögbann í staðfestingarmáli sem gerðarbeiðandi verður að höfða innan viku frá lögbannsgerðinni. Í því máli reynir efnislega á það hvort gerðarþoli hafi brotið gegn hagsmunum gerðarbeiðanda. Hér er um samkynja atriði að ræða.

Mun eðlilegra og hagkvæmara er að láta reyna á grundvöll úrskurðar héraðsdómara í dómsmáli skv. 21. grein, líkt og varðandi lögbann, fremur en bera ágreininginn margsinnis undir bæði dómstig. En sé leið frumvarpsins farin þá getur ágreiningurinn farið fjórum sinnum fyrir dómstóla, tvisvar fyrir héraðsdóm og tvisvar til Hæstaréttar.

B. Orðalag einstakra ákvæða

Með hliðsjón af framangreindum athugasemdum eru lagðar til svofelldar breytingar á frumvarpinu:

6. grein orðist svo:

Eftir að beiðni hefur borist ákveður héraðsdómari stund og stað þinghalds og tilkynnir það gerðarbeiðanda með hæfilegum fyrirvara og sannanlegum hætti.

Gerðarpola skal ekki tilkynnt um framkomna beiðni nema því aðeins að gerðarbeiðandi samþykki eða héraðsdómari telji bersýnilega ekki leika hættu á að sönnunargögnum verði komið undan, þeim eytt eða breytt og að dráttur vegna tilkynningar til gerðarpola geti valdið réttarspjöllum.

Séu skilyrði til að boða gerðarpola til þinghalds skal héraðsdómari í tilkynningu til gerðarpola taka fram hverju það varði ef ekki verður sótt þing af hans hálfu auk þess sem tilkynningunni skulu fylgja öll gögn málsins.

8. grein orðist svo:

Nú er sótt þing af hálfu gerðarpola og er honum þá heimilt að leggja fram greinargerð í þinghaldi sem héraðsdómari hefur ákveðið skv. 3. mgr. 6. gr. Skal málið þá tekið til úrskurðar á grundvelli framlagðra gagna.

Veita má þó gerðarbeiðanda skamman frest til að leggja fram frekari skrifleg gögn áður en málið er tekið til úrskurðar.

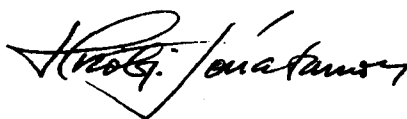
Við 17. grein bætist eftirgreindur liður:

- d) Ef leitt hefur verið iðtt í ljós í máli skv. 21. gr. að brotið hafi verið gegn þeim hugverkaréttindum sem um getur í 1. gr.

20 grein

Greinin falli niður í heild sinni

Virðingarfyllst,

Alþingi
Erindi nr. P 132/635
komudagur 16.1. 2006

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 16. janúar 2006

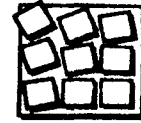
Efni: Umsögn um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum, 328. mál

Með bréfi dagsettu 12. desember s.l. var Dómsstólaráði sent framangreint frumvarp til umsagnar.

Dómsstólaráð telur ekki ástæðu til efnislegra athugasemda við frumvarpið en bendir á að með því er verið að auka verkefni dómara. Til lengri tíma litið hlýtur það að leiða til kostnaðarauka fyrir dómstólana. Í Umsögn fjármálaráðuneytis er gert ráð fyrir að kostnaður vegna frumvarpsins rúmist innan núverandi fjárheimilda dómsmálaráðuneytisins en, þess sérstaklega getið að lögum um aukatekjur ríkisins verði breytt þannig að greiða beri ríkinu réttargjöld af málunum. Gjöld þessi munu eins og önnur slík gjöld renna í ríkissjóð en ekki til dómstólanna.

f.h. Dómsstólaráðs

Anna M. Karlsdóttir
framkvæmdastjóri

Nefndasvið Alþingis
B.t. Elínar Valdísar Þorsteinsdóttur, nefndarritara
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 19. janúar 2006

Varðar: Athugasemdir vegna frumvarps til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum. Mál nr. 328

- I. Athugasemdir eru gerðar við orðalag og efni 1. mgr. 11. gr. frv. þ.e. að gerðarbeiðanda sé ætlað að leggja fram tryggingu fyrir „**kostnaði við meðferð málsins**“ hjá sýslumanni. Í 2. mgr. kemur fram að sýslumanni sé ætlað að sundurgreina fjárhæð tryggingarinnar eftir því hvort um er að ræða kostnað sýslumanns við meðferð málsins eða tryggingu fyrir greiðslu skaðabóta vegna hugsanlegs tjóns gerðarþola af aðgerðum sýslumanns.

Í greinargerð með 11. gr. frv. (bls. 25 í frv.) er vísað til 3. mgr. 50. gr. TRIPS-samningsins. Í greinargerð er enn fremur áréttað að tryggingin taki annars vegar til kostnaðar við meðferð málsins hjá sýslumanni og hins vegar til hugsanlegra skaðabóta sem gerðarþoli kann að öðlast rétt til vegna framkominnar beiðni og meðferðar hennar.

TRIPS-samningurinn er birtur sem fylgiskjal I með frv. og á bls. 49 er tilvitnað ákvæði. Þar er hins vegar einungis getið um tryggingu til að vernda gerðarþola og til að koma í veg fyrir misnotkun en ekki er getið um tryggingu fyrir kostnaði við meðferð málsins hjá yfirvöldum.

Í almennum athugasemdum III á bls. 8 í frv. er fjallað um 50. gr. TRIPS-samningsins. Þar segir að dómstólar skuli hafa heimild til að krefja rétthafa um tryggingu til hagsbóta fyrir gagnaðila og til að koma í veg fyrir misnotkun. Þar er ekki gert ráð fyrir að unnt sé að krefja gerðarbeiðanda um tryggingu fyrir kostnaði við meðferð málsins hjá yfirvöldum (í þessu tilviki sýslumanni).

Ekki er gerð athugasemd við það að gerðarbeiðanda verði gert skylt að setja tryggingu fyrir hugsanlegum skaðabótum sem gerðarþoli kann að eiga kröfu á vegna beiðni sem lögð hefur verið fram hjá sýslumanni og eftirfarandi meðferðar hennar eins og ráðgert er í 11. gr. frv. enda er slíkt ákvæði t.d. í samræmi við 3. mgr. 8. gr. laga um kyrrsetningu og lögbann nr. 31/1990.

Hingað til hefur það hins vegar ekki tíðkast að þeir sem þurfa að leita aðstoðar dómstóla eða sýslumanna eigi að bera kostnað af rekstri mála hjá embættunum, hvað þá að þurfa að leggja fram tryggingu fyrir þeim kostnaði. Stefnandi máls í málum þar sem þörf er á sérfróðum meðdómendum í héraðsdómi greiðir t.d. aðeins lögbundið þingfestingargjald skv. 2. tl. 1. mgr. 1. gr. laga nr. 88/1991 um aukatekjur ríkissjóðs sem nú er kr. 3.900,-.

Eins og 1. mgr. 11. gr. frv. er orðuð vekur hún margar spurningar og þá helst hvers vegna þarf að leggja fram tryggingu fyrir kostnaði við meðferð þessa tiltekna málaflokks hjá sýslumanni þegar ekki þarf að greiða sambærilegan kostnað við meðferð mála eins og vegna kyrrsetningarmála, lögbannsmála og beiðna um fjárnám og nauðungarsölu? Í þessum málum nægir að gerðarbeiðendur greiði tiltekið gjald fyrir beiðni sem lögð er fram hjá sýslumönnum. Í þessu sambandi er vísað til 1. og 2. kafla laga nr. 88/1991.

- II. Í 3. mgr. 12. gr. frv. er gert ráð fyrir því að sýslumaður geti fengið aðstoð utanaðkomandi sérfræðinga til að annast leit eða afmarkaða þætti hennar sem sérfræðipækkingu þarf til. Sýslumaður ákveður þóknun þeirra sérfræðinga sem hann kveður til verksins. Í 16. gr. frv. er gert ráð fyrir því að gerðarbeiðandi greiði „allan kostnað sem fellur til við öflun sönnunargagna“. Ef ákvæði 1. mgr. 11. gr. um tryggingu fyrir kostnaði við meðferð málsins hjá sýslumanni er aðeins ætlað að ná til útlagðs kostnaðar við öflun sönnunargagna verður lagatextinn að vera nákvæmari. Óbreytt orðalag 1. mgr. 11. gr. um framlagningu tryggingar vegna kostnaðar við meðferð málsins hjá sýslumanni vekur þá spurningu hvort verið sé að skerða aðgang almennings að réttarkerfinu.

Sambærilegt ákvæði í dönsku réttarfarslögunum (§ 653.b. 5. mgr.) þar sem fjallað er um tryggingu sem gerðarbeiðanda er ætlað að setja er t.d. þannig:

Stk. 5. Udgifter ved sagkyndig bistand og opbevaring af beslaglagte genstande m.v. samt andre særlige udgifter ved forretningens gennemførelse afholdes foreløbig af rekvirenten. 2637) Fogedretten kan bestemme, at rekvirenten skal stille sikkerhed for udgifternes betaling. 2638)

Hér er skýrt kveðið á að um er að ræða útgjöld eða útlagðan kostnað við öflun sönnunargagna. Einnig er ljóst að kostnaðurinn greiðist af gerðarbeiðanda til bráðabirgða eða „... foreløbig af rekvirenten“ sem gefur tilefni til að ætla að hann geti síðar krafist gerðarþola um þennan kostnað reynist hann hafa gerst brotlegur við hugverkarétt gerðarbeiðanda.

- III. Hugsanlega er ekki þörf á að hafa sérstakt ákvæði í lögum um tryggingu fyrir kostnaði við meðferð málsins hjá sýslumanni.

7. gr. laga nr. 88/1991 hljóðar svo:

Víð framkvæmd aðfarargerða, kyrrsetningargerða, lögbannsgerða, löggeymslu, nauðungarsölu og skipti dánarbúa fyrir sýslumanni verður ekki krafist frekari greiðslna en segir í 4.–6. gr. nema fyrir:

1. Óhjákvæmilegan akstur sem sá sem krefst aðgerðar býður ekki fram með viðunandi hætti. Sé notað ökutæki starfsmanns sýslumanns reiknast

aksturskostnaður eftir almennum reglum um afnot ríkisstarfsmanna á eigin ökutæki við rækslu starfa sinna.

2. Útlagðan kostnað úr ríkissjóði vegna óhjákvæmilegrar ferðar og dvalar sýslumanns eða starfsmanns hans utan umdæmis hans.

3. Þóknun eftir ákvörðun sýslumanns handa öðrum en starfsmönnum sínum sem eru kvaddir til að leysa af hendi nauðsynleg störf.

4. Ljósritun, en fyrir hana skal greiða með sama hætti og segir í 1. gr.

Greiðslur skv. 1. mgr. renna í ríkissjóð og verður þeirra krafist um leið og tilefni gefst til þeirra. Sýslumanni er heimilt að áskilja fyrirframgreiðslu þannig að frekari framkvæmd umbeðinnar aðgerðar falli niður ef hún verður ekki innt af hendi.

Hugsanlega mætti bæta við eftirfarandi orðum í 1. mgr. 7. gr. laga nr. 88/1991:

Við framkvæmd . . . nauðungarsölu, skipti dánarbúa **og öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum** fyrir sýslumanni verður ekki krafist frekari greiðslna . . . “

Þá gæti sýslumaður við meðferð málsins kafið gerðarbeiðanda um greiðslu vegna kostnaðar embættisins til handa öðrum en starfsmönnum sínum sem hann kveður til að leysa af hendi tiltekin störf vegna öflunar sönnunargagna eins og ráðgert er í frumvarpinu. Slík heimild er í 3. tl. 1. mgr. 7. gr. laga nr. 88/1991. Sýslumaður getur krafist fyrirframgreiðslu á slíkum kostnaði skv. 2. mgr. 7. gr. laga nr. 88/1991. Síðan yrði að taka gjald fyrir að taka á móti beiðni frá gerðarbeiðanda sem gæti verið svipað því sem nú er tekið fyrir lögbannsgerð sbr. 3. mgr. 4. gr. laga nr. 88/1991. Ekki verður annað séð en að framkvæmd lögbannsgerða og kyrrsetningargerða hafi hingað til tekist þó farið hafi verið eftir ofangreindum lagaákvæðum um greiðslu kostnaðar við aðgerðir af hálfu sýslumanna. Þá mætti sleppa þeim þætti úr frumvarpinu þar sem fjallað er um tryggingu fyrir meðferð málsins hjá sýslumanni.

- IV. Ef ekki er unnt að fella út textann um framlagningu tryggingar fyrir kostnaði við meðferð málsins og samræma aðgerðir sýslumanns skv. frv. við t.d. aðgerðir hans vegna framkvæmd kyrrsetningar og lögbanns er ástæða til að breyta 1. mgr. 11. gr. frv. Hafi ætlunin aðeins verið sú (með ákvæði 1. mgr. 11. gr. frv.) að gerðarbeiðandi eigi að setja tryggingu vegna útlagðs kostnaðar við meðferð málsins hjá sýslumanni (t.d. vegna þess að nauðsyn ber að kveðja til sérfræðinga til að afla sönnunargagna) verður að orða 1. mgr. 11. gr. frv. á nákvæmari hátt.

Tillaga að breyttum texta er:

11. gr.

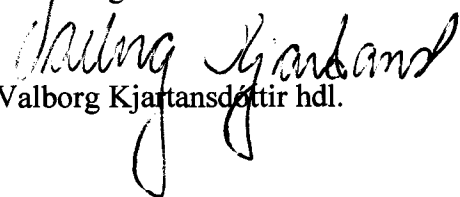
Áður verður sönnunargagna er aflað er sýslumanni rétt að setja það skilyrði að gerðarbeiðandi setji tiltekna tryggingu fyrir **útlögðum kostnaði sýslumanns sbr. 3. mgr. 12. gr. og 1. mgr. 16. gr. laganna** við meðferð málsins og fyrir greiðslu skaðabóta sem gerðarþoli kynni að öðlast rétt til vegna beiðinnar og meðferðar hennar.

Fjárhæð tryggingar skal sundurgreind eftir því hvort um er að ræða tryggingu fyrir **útlögðum** kostnaði sýslumanns við meðferð málsins eða hugsanlegt tjón sem beiðni og meðferð hennar kann að valda gerðarpóla.

- V. Ef lagatexta frumvarpsins verður breytt mætti einnig gera 1. mgr. 16. gr. skýrari, taka af öll tvímæli og bæta við orðunum „Gerðarbeiðandi . . . allan **útlagðan** kostnað sem fellur til ...“.

Virðingarfyllst,

F.h. Félags umboðsmanna vörumerkja og einkaleyfa

Valborg Kjartansdóttir hdl.

5621289

Höfundaréttarfélag Íslands

Alþingi
Erindi nr. P 132/674
komudagur 16.1.2006

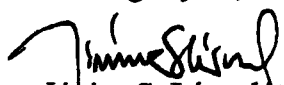
Reykjavík 16. janúar 2006

Menntamálanefnd Alþingis
Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Efni: Frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum, 328. mál.

Höfundaréttarfélagi Íslands hefur borist ofangreint frumvarp til umsagnar. Félagið hefur ekki athugasemdir við frumvarpið.

Virðingarfyllst,

Jónína S. Lárusdóttir
framkvæmdastjóri
Höfundaréttarfélags Íslands.

Allsherjarnefnd Alþingis
Alþingi við Austurvöll
150 Reykjavík

Reykjavík, 12. janúar 2006

Efni: Athugasemdir við frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum

Lex Nestor lögmannsstofa er ekki meðal umsagnaraðila um ofangreint frumvarp en óskar að koma neðangreindum ábendingum á framfæri við nefndina. Lögmannsstofan hefur um langt skeið sinnt verkefnum á sviði hugverkaréttar, m.a. við að leita úrlausnar fyrir viðskiptavinum er verða fyrir brotum á hugverkaréttindum. Sá lögmaður er þetta ritar hefur haft umsjón með verkefnum í þessum málaflokki og verið varamaður í höfundaréttarnefnd um nokkurra ára skeið. Erindi þetta ber ekki að skilja sem tæmandi umsögn um frumvarpið heldur ábendingar um nokkur atriði er varða efni þess.

Frumvarpið er afrakstur af starfi nefndar sem dóms- og kirkjumálaráðuneytið skipaði 27. apríl 2005 til að kanna hvort ástæða væri til að setja lög um efni það er frumvarpið tekur til. Jafnframt var lagt fyrir nefndina að athuga hvernig staðið yrði að innleiðingu á tilskipun Evrópusambandsins 2004/48/EB um fullnustu hugverkaréttinda auk sem lagt var fyrir hana að taka mið af ákvæðum TRIPS samningsins.

Því ber að fagna að nefndin hefur komist að þeirri niðurstöðu að þörf sé að setja ný ákvæði í íslenska löggjöf til að fullnægja ákvæðum b liðar 1. mgr. 50. gr. TRIPS samningsins um skilvirkar og tafarlaugar bráðabirgðaráðstafanir til að varðveita sönnunargögn um meint brot gegn hugverkaréttindum en slík ákvæði hafa verið í gildi í mörgum nágrannalöndum okkar um nokkurra ára skeið.

Athygli vekur að í 1. mgr. 3. gr. frumvarpsins gerir ráð fyrir að beiðandi sýni fram á að líklegt sé að brot hafi verið framið. Ekki er gert ráð fyrir því að heimilað verði að beita lögunum ef sýnt er fram á brot sé yfirvofandi. Í 7. gr. tilskipunarinnar segir hins vegar að aðildarríkin skuli tryggja umræddar heimildir við þær aðstæður að sýnt hafi verið fram á líkur á yfirvofandi broti (í ensku útgáfu tilskipunarinnar: “is about to be infringed”).

Athygli vekur einnig að í 2. mgr. 4. gr. frumvarpsins segir að athugun sýslumanns á gögnum og tækjum miði ekki að því að leiða í ljós hvort framleiðslutæki eða vélar gerðarpola brjóti gegn einkaleyfi. Fyrir þessu eru þau rök að í lögum um einkaleyfi er að finna reglu um öfuga sönnunarbyrði við sönnunarmat á því því hvort brotið hafi verið gegn einkaleyfi á aðferð til framleiðslu nýrrar afurðar. Í þessu sambandi má þó vekja athygli á að í frumvarpi til breytinga á samsvarandi löggjöf í Danmörku (653 gr. í retsplejeloven) er nú lagt til að afnema samhljóða takmörkun í gildandi lögum þar. Standa til þess þau rök að á grundvelli hagsmunamats gæti komið til þess að úrræðið um öflun sönnunargagna taki til gagna um framleiðsluaðferðir og búnaðar. Í 3. mgr. íslenska frumvarpsins er einmitt ákvæði um að sönnunargagna verði ekki aflað með gögnum sem hafi að geyma upplýsingar sem óheimilt væri að gefa vitnaskýrslu um í einkamáli fyrir dómi. Má því færa rök fyrir því að með þessu séu nægilega tryggðir hagsmunir gerðarpola af því að þurfa ekki að sæta skoðun eða haldlagningu á gögnum er hafa að geyma trúnaðarupplýsingar tengdar einkaleyfum. Þarf þá ekki að leggja óvírætt bann við því að athugun fari fram til að staðreyna að framleiðslutæki eða vélar gerðarpola brjóti gegn gildu einkaleyfi.

Í athugasemdum með frumvarpinu (liður II) er tekið fram að litið sé til ákvæða tilskipunar 2004/48 við samningu frumvarpsins þrátt fyrir að ekki sé lagaskylda til að innleiða hana hér á landi. Í athugasemdunum er þó ekki að finna neina umfjöllun um efni tilskipunarinnar, en tilskipunin gengur að hluta til lengra í átt að verndun hugverkaréttinda en ákvæði TRIPS samningsins. Hefði því verið æskilegt að taka afstöðu til þess hvort einhver ákvæða tilskipunarinnar séu þess eðlis að eðlilegt sé að innleiða þau í íslenskan rétt. Við lauslega yfirferð sést að tilskipunin hefur að minnsta kosti að geyma eftirtalin ákvæði sem nú er ekki að finna með sambærilegum hætti í íslenskum lögum: grein 6 um heimild dómstóla til að skylda málsaðila að kröfu gagnaðila til framlagningar sönnunargagna (d.: edition), grein 8 um rétt til upplýsinga um uppruna og dreifingarleiðir vöru og grein 15 um birtingu dómsúrlausna. Þá hefur grein 13 í tilskipuninni að geyma ákvæði um skaðabætur sem eru að nokkru leyti frábrugðin reglum 56. gr. höfundalaga nr. 73/1972 um skaðabætur.

Í ríkjum Evrópusambandsins hafa gilt ólíkar reglur um þau atriði er tilskipunin tekur til en ríkin eru nú um þessar mundir að setja löggjöf með það fyrir augum að innleiða þau ákvæði tilskipunarinnar er ekki eru þegar fyrir hendi. Benda má á að í Danmörku voru hinn 15. desember sl. samþykkt lög um breytingu á réttarfarslögum þar sem lögfest er í 306. gr. skylda til upplýsinga um uppruna og dreifingarleiðir vöru. Í 101. gr. a þýsku höfundaréttarlaganna og gr.87 b austurrísku höfundarlaganna er að finna sams konar ákvæði og líklegt er að svo sé einnig í höfundalögum fleiri ríkja. Í íslenska frumvarpinu er að finna hugleiðingar um að setning slíkra ákvæða gangi gegn meginreglum opinbers réttarfars um réttindi sakbornings. Í umfjölluninni er ekki greint á milli annars vegar reglna um réttarstöðu gerðarpola við bráðabirgðaaðgerðir sýslumanns og hins vegar hins sjálfstæða úrræðis er 8. gr. tilskipunarinnar mælir fyrir um þar sem kveðið er á um skyldu til að láta í té tiltekna upplýsingar í dómsmáli. Í þeim ríkjum er hafa slík ákvæði í löggjöf sinni er sú framkvæmd viðhöfð að í dómsmáli þar sem staðfest er brot á hugverkaréttindum er jafnframt kveðið á um skyldu hins brotlega til að láta í té upplýsingarnar, gjarnan að viðlögðum dagsektum. Þannig er ekki um það að ræða að tilskipunin mæli fyrir um það að sýslumaður hafi heimildir til að krefja gerðarpola um upplýsingar.

Í 103. gr. þýsku höfundalaganna og 85. gr. austurrísku höfundalaganna er heimild til að skylda hinn brotlega til birtingar dóms og mælt er fyrir um slíka skyldu í frumvarpi til breytinga á dönsku höfundalögunum (ný 84. gr.a) sem liggur fyrir danska þinginu.

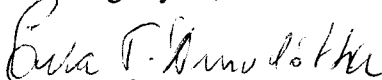
Í höfundalögunum á Norðurlöndum og vafalaust víðar hafa um nokkurt skeið verið ákvæði er veita heimild til að hinn brotlegi greiði endurgjald fyrir notkun hins verndaða verks. Í áðurnefndu frumvarpi til breytinga á dönsku höfundalögunum er lagt til að breytt verði bótaákvæði laganna í 83. gr. þannig að það veiti heimild til þess að hinn brotlegi bæti tjón rétthafans og greiði að auki ávinning sinn af brotinu. Lagðar eru til fleiri breytingar á bótaákvæði dönsku laganna sem ekki verða raktar hér.

Óviðunandi er að lakari vernd gildi hér á landi um fullnustu hugverkaréttinda en í ríkjum Evrópusambandsins. Rétt er að áréttu að reglur um fullnustu hugverkaréttinda eru ekki síður mikilvægar en reglur um efnisleg réttindi. Nefna má dæmi þessu til skýringar. Við sölu eftirlíkinga af nytjalist og við brot á vörumerkjarétti með sölu eftirlíkinga af ýmsum framleiðsluvörum án heimildar rétthafa vörumerkis eru framin brot á höfundarétti og vörumerkjarétti. Gildandi lög kveða á um skaðabótaskyldu hins brotlega við rétthafa en til þess að unnt sé að dæma slíka kröfu þurfa rétthafar að sanna tjón sitt. Í mörgum tilvikum er þörf öflugra úrræða til að knýja fram upplýsingar frá hinum brotlega um umfang brotsins. Gildandi lög skylda hann ekki til að leggja fram slík gögn, svo sem gögn úr bókhaldi, en tilskipunin mælir fyrir um að slík skylda skuli lögmælt. Við núverandi aðstæður þarf rétthafi að setta sig við að hinn brotlegi hafi það á valdi sínu hvort og þá hvaða upplýsingar hann veitir. Rétt er að áréttu að rétthafanum er ekki einungis nauðsynlegt að fá gögn er sýna fjölda seldra eintaka af ólöglegum eftirlíkingum heldur er honum í mörgum tilvikum einnig nauðsynlegt að fá vitneskju um hvaðan framleiðslan kemur. Slíkt er forenda þess að unnt sé að stöðva framleiðslu eftirlíkinganna áður en til dreifingar kemur en alþekkt er að í Asíu eru framleidd ógrynnin öll af eftirlíkingum sem síðan eru settar á markað á Vesturlöndum. Fyrir tilstilli ákvæða um upplýsingaskyldu um dreifingarleiðir eru mörg dæmi til þess erlendis að tekist hafi að hafa upp á framleiðanda í Asíu, jafnvel gegnum marga dreifingarliði. Einnig er mikilvægt að ákvæði um skaðabætur og önnur úrræði er leiðréttu eiga stöðu rétthafa er brotið hefur verið á tryggi nægilega að slík leiðrétting eigi sér stað.

Upplýsingar að framan má á engan hátt skoða tæmandi hvað varðar samanburð við rétt annarrar ríkja þar sem dæmi hafa verið nafnd af handahófi.

Að mínu mati er nauðsynlegt að setja hér á landi ákvæði um þau atriði er að framan greinir. Ættu þau líkast til heima í einstökum lögum um vernd hugverkaréttinda.

Virðingarfyllst,

Erla S. Árnadóttir, hrl.

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 15. janúar 2006.

Umsögn laganefndar Lögmannafélags Íslands um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum. Lagt fyrir 132. löggjafarþing 2005-2006. Þskj. 360 – 328. mál.

Laganefnd Lögmannafélags Íslands hefur haft ofangreint frumvarp til athugunar og lætur í té svofellda umsögn.

Frumvarpið er afrakstur af starfi nefndar sem dóms- og kirkjumálaráðherra skipaði fyrri hluta árs 2005. Var nefndinni ætlað að kanna hvort ástæða væri til að breyta lögum þannig að fyrir hendi væru einkaréttarleg úrræði fyrir rétthafa til að leggja hald á og varðveita sönnunargögn vegna ætlaðra brota á hugverkarétti. Jafnframt var nefndinni ætlað að athuga hvernig staðið yrði að innleiðingu á tilskipun Evrópusambandsins 2004/48/EB um fullnustu hugverkaréttinda, auk þess sem lagt var fyrir nefndina að taka mið af ákvæðum svonefnds TRIPS-samnings, sem er viðauki við samning um Alþjóðaviðskiptastofnunina og lýtur að vernd hugverkaréttinda í viðskiptum.

Efni frumvarpsins tekur mið af þeim þjóðréttarlegu skuldbindingum sem Ísland hefur gengist undir til að tryggja vernd hugverkaréttinda og er frumvarpinu ætlað að tryggja að vafi leiki ekki á hvort þeim skuldbindingum sé fullnægt samkvæmt íslenskum lögum. Við samningu frumvarpsins hefur verið litið til áður nefndrar tilskipunar Evrópusambandsins, en ákvæði frumvarpsins ganga þó að sumu leyti skemur en ákvæði tilskipunarinnar. Hefur þá verið tekið mið af ákvæðum TRIPS-samningsins.

Það er niðurstaða frumvarpshöfunda að nokkuð skorti á að fyrir hendi séu nægjanlega trygg og skilvirk úrræði fyrir rétthafa hugverkaréttinda til að verja hagsmuni sína og afla sönnunargagna vegna ætlaðra brota gegn slíkum rétti. Er það og mat þeirra að í öllu falli leiki vafi á því hvort Ísland fullnægi þeirri þjóðréttarlegu skuldbindingu sem leiðir á ákvæðum TRIPS-samningsins um að fyrir hendi séu tafarlausar og skilvirkar ráðstafanir til bráðabirgða til að varðveita sönnunargögn er tengjast meintu broti gegn hugverkaréttindum. Benda frumvarpshöfundar á, í þessu samhengi, að lögbanni samkvæmt lögum nr. 31/1990, sé ætlað að stöðva byrjaðar eða yfirvofandi athafnir, sem brjóta gegn hugverkarétti annarra, en ekki að afla sönnunargagna um þau brot sem þegar kunna að hafa verið framin og um umfang þeirra.

Frumvarpshöfundar eru enn fremur þeirrar skoðunar að ákvæði laga nr. 19/1991 veiti rétthöfum ekki nægjanlegar heimildir að þessu leyti, þar sem markmið aðgerða á grundvelli þeirra laga sé að afla gagna sem ætla má að hafi sönnunargildi í opinberu máli, en ekki gagna fyrir rétthafa til að hafa uppi kröfu á einkaréttarlegum grundvelli um skaðabætur. Þá benda frumvarpshöfundar á að ekki verði hjá því litið að rannsókn á öðrum og flóknari brotum kunni að hafa forgang hjá lögreglu og því hætt við að kærur vegna brota gegn hugverkaréttindum sitji á hakanum.

Laganefnd LMFÍ getur í sjálfu sér verið sammála því að þörf kunni að vera á því að styrkja stöðu rétthafa hugverkaréttinda, ekki hvað síst vegna tækniþróunar og nýjunga á því sviði, en einnig vegna þess að viðhorf fólks til brota af þessu tagi er í sumum tilvikum annað

en til brota almennt. Laganefndin leggur þó áherslu á að þótt þörfin kunni að vera nokkur og jafnvel brýn, þá megi ekki horfa framhjá þeirri staðreynd að þau úrræði, sem mælt er fyrir um í frumvarpinu, fela í sér valdboðin inngrip í mikilsverð réttinda einstaklinga, sem teljast grundvallarréttindi í réttarríki, svo sem réttinn til að njóta friðhelgis einkalífs, heimilis og fjölskyldu. Sá réttur er meðal annars varinn af ákvæðum 71. gr. stjórnarskrárinnar, sbr. 9. gr. stjórnskipunarlaga nr. 97/1995, og 8. gr. Mannréttindasáttmála Evrópu, sbr. lög nr. 62/1994. Laganefndin telur, að ljósi þess að frumvarpið felur í sér heimildir til frávika frá meginreglum, þá sé afar mikilvægt að ítrustu varkárni sé gætt við lagasmíðina og að valdar séu þær leiðir sem leiða af sér sem minnsta röskun fyrir þá einstaklinga og aðila sem í hlut geta átt.

Laganefndin telur einnig, með vísan til framanritaðs, að tryggja verði skilyrðislaust að meðferð þeirra gagna og upplýsinga, sem aflað kann að verða á grundvelli ákvæða frumvarpsins, verði það að lögum, verði með þeim hætti að réttaröryggis og hagsmuna þeirra, sem aðgerð beinist að, sé í öllum tilvikum gætt og að ekki sé gengið nærri þeim sem í hlut á hverju sinni heldur en nauðsyn krefur. Telur nefndin í því sambandi varhugavert, að ráð virðist fyrir því gert, sbr. t.a.m. 2. mgr. 16. gr. frumvarpsins, að sönnunargögn kunni að verða afhent gerðarbeiðanda, án þess að skýrar reglur séu settar um meðferð hans og vörslu á þeim sönnunargögnum sem aflað hefur verið.

Gerðarbeiðandi getur samkvæmt ákvæðum frumvarpsins verið einkaaðili, einstaklingur eða lögaðili. Laganefndin bendir á að slíkir aðilar njóta almennt séð annarrar réttarstöðu en opinberir aðilar, t.d. lögregla eða sýslumenn, eða starfsmenn þeirra, sem bera stöðu sinnar vegna tilteknar skyldur, svo sem þagnarskyldu. Ákveðnar reglur, lögbundnar og ólögbundnar, gilda auk þess um meðferð mála og notkun og varðveislu skjala, sem lögregla eða sýslumenn hafa til athugunar. Er þeim ætlað að tryggja hagsmuni þeirra sem í hlut eiga hverju sinni. Einkaaðilar eru ekki bundnir af reglum hins opinbera að þessu leyti og það er því ekki sjálfgefið að sönnunargögnum, sem aflað hefur verið á grundvelli ákvæða laganna, verði frumvarpið að lögum, verði jafn vel borgið í höndum gerðarbeiðanda og t.a.m. lögreglu eða sýslumanns, eða að hagsmuna gerðarpóla sé nægilega vel gætt.

Laganefnd LMFÍ telur samkvæmt framansögðu, að ekki sé nægilegt að mæla fyrir um það lögum að dómsúrskurðar skuli aflað til leitar að sönnunargögnum vegna ætlaðra brota gegn hugverkaréttindum, að sýslumönnum skuli falin framkvæmd slíkrar leitar, að gerðarbeiðanda sé gert að setja tryggingu vegna mögulegs tjóns gerðarpóla og að mælt sé fyrir um skaðabóta-, kæru- og endurupptökurétt gerðarpóla, heldur sé einnig þýðingarmikið að settar verði skýrar reglur um meðhöndlun sönnunargagna, sem aflað kann að verða með þessum hætti, skráningu þeirra, afritun, mögulega breytingu, skil slíkra gagna og eftir atvikum förgun.

Að öðru leyti gerir laganefnd LMFÍ ekki athugasemdir við efni ofan greinds frumvarps.

Virðingarfyllst,
f.h. laganefndar Lögmannafélags Íslands,

Jóhannes Rúnar Jóhannsson, hrl.
formaður

MYNDSTEF

Myndhöfundasjóður Íslands
Visual Art Copyright Association

Alþingi
Erindi nr. P 132/599
komudagur 12.1.2006

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík, 9. janúar 2006

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum, mál nr. 328 lagt fyrir Alþingi á 32. löggjafarþingi.

Með bréfi dags. 12. des sl. var óskað eftir umsögn Myndstefs um ofangreint frumvarp.

Stjórn Myndstefs lýsir yfir ánægju með framkomið frumvarp og telur að frumvarpið feli í sér verulegar réttarbætur fyrir höfunda á sviði réttindagæslu í höfundarétti. Eftirfarandi athugasemdir eru þó gerðar við frumvarpið eins og það liggur fyrir í þinginu nú en stjórnin leggur áherslu að þau úrræði til réttindagæslu á sviði hugverkaréttinda sem frumvarp þetta felur í sér nái einnig til innheimtu og skila á fylgiréttargjöldum.

Í því sambandi væri nauðsynlegt að breyta 1. gr. a. frumvarpsins þar sem skilgreind eru þau höfundaréttindi sem falla undir lögin og bæta inn í greinina ákvæðum höfundalaga og laga um verslunarátvinnu sem fjalla um fylgiréttargjöld. Ef þessi sjónarmið væru tekin til greina myndi a. liður 1. gr. orðast svo: “Höfundarétti og skyldum réttindum skv. 3. gr., 4. gr., 3. mgr., 11. gr., 25. gr.b., 45. gr., 46. gr., 48.-52. gr. höfundalaga og 23. gr.a. laga um verslunarátvinnu nr. 28/1998 sbr. lög nr. 117/2005.”

Nauðsynlegt yrði ennfremur að breyta greinagerð í kafla VII 1. tl. og bæta þar inn í upptalninguna, á bls. 16, þeim lagagreinum sem fjallað er um hér að framan.

Um alllangt árabíl hafa verið lagaákvæði í íslenskum lögum um innheimtu og skil á fylgiréttargjöldum til myndhöfunda og erfingja þeirra vegna endursölu á listaverkum í atvinnuskyni. Er það í samræmi við hliðstæðar reglur í löggjöf nágrannalanda okkar. Gert er ráð fyrir að heildarsamtök myndhöfunda Myndstef annist um innheimtu á þessum gjöldum frá þeim sem stunda endursölu á listaverkum í atvinnuskyni og standi síðan skil á þeim til viðeigandi höfunda. Hér á landi hefur verið misbrestur á innheimtur þessara gjalda þar sem þeir sem stunda þessi viðskipti hafa skotið sér undan því að greiða þessi gjöld bæði hvað varðar listaverkasölu á frjálsum uppboðum og í listmunaverslunum. Samtökin hafa margítrekað reynt að fá þessa aðila til þess að fara að lögum og innheimta þessi gjöld og standa skil á þeim en orðið lítið ágengt í þeim efnum. Þessi barátta hefur staðið yfir um langt árabíl og skilað litlum árangri. Á allra síðustu tímum er aðaluppboðsfyrirtækið á íslenskum markaði loks farið að skila fylgiréttargjöldum, hvað

Hafnarstræti 16
101 Reykjavík, Ísland/Íceland
Sími/Teleph. +354 562 7711
Fax +354 562 6656
www.myndstef.is • myndstef@myndstef.is

Aðili að Member of FJÖLIS
Reproduction Rights Organisation og/and RHM

varðar sölu á uppboðum. Tekið skal fram að það sama fyrirtæki er umsvifamikið í sölu myndverka í verslun sinni en skilar ekki fylgiréttargjöldum vegna þeirrar sölu.

Með vísan til almennra hegningalaga og refsíákvæði í VII. kafla höfundalaga hafa samtökin reynt að fá embætti ríkislögreglustjóra til þess að rannsaka þessi meintu brot og eftir atvikum að gefa út ákærur á þá aðila sem sannir verða að lögbrotum. Ítrekað hafa embætti ríkislögreglustjóra og saksóknari ríkisins hafnað þessum beiðnum samtakanna.

Að mati Myndstefs er hér um mjög alvarleg brot að ræða þar sem fjallað er um háar upphæðir og brotastarfsemi sem nær yfir langt árabíll en mjög erfitt og nánast ómögulegt er að sanna þessi brot nema með atbeina lögregluyfirvalda eða ef til væru reglur sem gerðu kleift að taka til skoðunnar bókhald viðkomandi aðila og komast yfir önnur gögn sem varða þessi meintu lögbrot.

Því er talið nauðsynlegt að þær breytingar sem hér er verið að fara fram á verði samþykktar og taki gildi sem lög frá Alþingi. Til lítils er að hafa ákvæði um fylgiréttargjöld í íslenskri höfundalöggjöf ef ekki er unnt að innheimta þau löglega í samræmi við ákvæði gildandi laga.

Stjórn Myndstefs leggur því ríka áherslu á að ákvæðunum um fylgiréttargjöld verði bætt inn í lagafrumvarpið svo sem að ofan greinir og undirstrikar um leið mikilvægi þess að frumvarp þetta til laga “um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum” verði samþykkt þannig breytt.

Óskað er eftir því að fulltrúi Myndstefs fái tækifæri til að koma fyrir alsherjanefnd Alþingis og skýra sjónarmið samtakanna.

f.h. stjórnar Myndstefs

Knútur Bruun form.

Alþingi
Erindi nr. P 132/542
komudagur 3.1.2006

Alþingi
Alþerjarnefnd
150 REYKJAVÍK

Persónuvernd

Rauðarárstíg 10 105 Reykjavík
sími: 510 9600 bréfasími: 510 9606
netfang: postur@personuvernd.is
veffang: personuvernd.is

Reykjavík, 27. desember 2005

Tilvísun: 2005120695 PS/--

Persónuvernd vísar til bréfs allsherjarnefndar Alþingis, dags. 12. desember 2005, þar sem óskað er umsagnar stofnunarinnar um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum (328. mál á 132. löggjafarþingi 2005–2006). Ljóst er að þetta frumvarp, ef af lögum verður, mun hafa í för með sér takmörkun á friðhelgi einkalífs, enda heimilar það leit á m.a. heimili gerðarþola. Þá er tekið fram í 1. mgr. 4. gr. frumvarpsins að leitað kunni að verða í m.a. tölvugögnum. Hins vegar er í frumvarpinu að finna reglur sem tryggja eiga meðalhóf, einkum þau ákvæði að leit skuli fara fram samkvæmt dómsúrskurði, sbr. 2. gr. og II. kafla; að sönnunargagna verði ekki aflað vegna brota sem talin verða minni háttar beinist beiðni að einstaklingi og þau hafa ekki verið liður í atvinnustarfsemi, sbr. a-lið 2. mgr. 3. gr.; að sönnunargagna verði ekki aflað sé stórfelldur munur á hagsmunum gerðarþola af því að sönnunargagna verði ekki aflað og hagsmunum gerðarbeiðanda af því að afla slíkra gagna, sbr. b-lið 2. mgr. 3. gr.; að sönnunar verði ekki aflað með gögnum sem hafa að geyma upplýsingar sem óheimilt væri að gefa vitnaskýrslu um í einkamáli fyrir dómi, sbr. 3. mgr. 4. gr.; að í úrskurði héraðsdóms skuli afmarkað hvaða gagna verði aflað og hvar þeirra skuli leitað hjá gerðarþola, sbr. 1. mgr. 9. gr.; og að gerðarbeiðanda sé eingöngu heimilt að vera viðstaddur leit, þegar sönnunargagna er aflað hjá gerðarþola, að því marki sem nauðsynlegt er til að veita upplýsingar, en augljóslega væri einkalífsskerðingin af leit enn meiri en ella fengi gerðarbeiðandi að fylgjast með.

Í ljósi framangreindra ákvæða telur Persónuvernd ekki ástæðu til frekari athugasemda við frumvarpið. Hins vegar skal tekið fram að stofnunin telur þá réttarvernd, sem þeim er ætlað að tryggja, afar mikilvæga í ljósi 71. gr. stjórnarskrárinnar og 8. gr. mannréttindasáttmála Evrópu þar sem kveðið er á um grundvallarregluna um friðhelgi einkalífs. Telur stofnunin þessa réttarvernd raunar forsendu þess að frumvarpið verði að lögum.

Virðingarfyllst

Alþingi
Erindi nr. P 132/694
komudagur 19.1.2006

RÍKISLÖGREGLUSTJÓRINN

Reykjavík 18. janúar 2006

Tilvísun: 2005120087

091.1

Alþingi
b.t. Elínar Valdísar Þorsteinsdóttur nefnarritara
Kirkjustræti
150 REYKJAVÍK

Umsögn um 328. mál, frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum.

Með bréfi allsherjarnefndar dags. 12. desember s.l. var óskað umsagnar Ríkislögreglustjórans um ofangreint frumvarp. Gerir Ríkislögreglustjórinn engar athugasemdir við efni frumvarpsins.

F.h. RLS

Björn Þorvaldsson lögl. fulltr.

HMG/jhb

Reykjavík 10. janúar 2006

Umsögn um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota gegn hugverkaréttindum, 328 mál.

Ríkissaksóknara barst framangreint frumvarp til umsagnar með bréfi allsherjarnefndar Alþingis dags. 12. desember sl.

Umsögn:

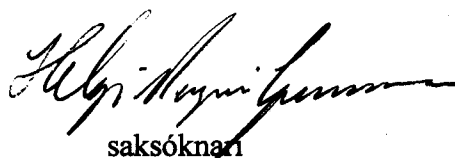
Ríkissaksóknari fær ekki séð að tilvísuð ákvæði TRIPS samningsins leggi þjóðréttarlega skyldu á Íslendinga um að lögtaka þau úrræði sem frumvarpið gerir ráð fyrir. Þvert á móti tryggja núverandi úrræði laga lögreglu fullnægjandi tæki til að tryggja þá vernd sem TRIPS samningurinn krefst og vísað er til í III. kafla frumvarpsins einkum í 41. og 50. gr. TRIPS. Verði frumvarpið að lögum opnast hins vegar ágæt úrræði fyrir rétthafa hugverka til að afla sönnunargagna og framfylgja rétti sínum sjálfir fyrir dómstólum án afskipta lögreglu. Með þeim fyrirvara sem gerður er hér á eftir, getur þetta orðið til þess að létta störfum af lögreglu.

Í 1. gr. frumvarpsins eru talin upp hugverkaréttindi sem úrræðum frumvarpsins er ætlað að nýtast til verndar. Í flestum tilfellum sæta brot gegn hugverkaréttindum opinberri rannsókn lögreglu og ákæru, í öðrum tilfellum á sá sem misgert er við sókn sakar sjálfur að eigin vali, eða eingöngu. Rétthafar hafa til viðbótar möguleika á að höfða skaðabótamál á hendur hinum brotlegu. Framangreind úrræði verða nýtt saman án þess þó að í frumvarpinu sé fjallað um samspil þeirra. Virðist vel koma til greina að rétthafi beiti úrræðum frumvarpsins til að afla sönnunargagna til notkunar í skaðabótamáli eða einkarefsimáli og leiti í því skyni atbeina viðkomandi sýslumanns. Síðar kann rétthafinn að beina kæru til lögreglustjóra og krefjast opinberrar rannsóknar. Lögreglustjóri er þá settur í þá aðstöðu að byrja rannsókn á máli sem rétthafinn hefur áður rannsakað sjálfur, e.t.v. með aðstoð hans þar eð embættismaðurinn, sýslumaður, sem framkvæmdi leitina er jafnframt lögreglustjóri. Gildir sú skipan um öll lögregluumdæmi landsins nema Reykjavík eins og kunnugt er.

Frumvarpið gerir ráð fyrir að leit geti farið fram án aðvörunar, þegar hætta er á að sönnunargögn spillist, sbr. 2. mgr. 6. gr. frumvarpsins. Þó er ekkert sem kemur í veg fyrir að rétthafinn beini kæru til lögreglu vegna sama máls eftir að hafa með aðgerðum sínum e.t.v. spilt möguleikum til að upplýsa málið með beinni eða óbeinni

aðvörun til hins grunaða sem gefst þá tækifæri til að koma undan sönnunargögnum. Gögn sem aflað hefur verið á grundvelli leitar samkvæmt frumvarpinu verða ekki síðar nýtt í opinberu máli sem sönnunargögn, sbr. 21. gr. frumvarpsins.

Æskilegt er að í lögum sé kveðið á um að hafi réttthafi byrjað rannsókn á máli með þeim úrræðum sem honum eru tryggð með frumvarpinu, annað hvort í því skyni að höfða einkarefsi- eða skaðabótamál, sæti þau mál ekki síðar opinberri rannsókn. Á sama hátt verði gert óheimilt að beita úrræðum frumvarpsins á þeim tíma sem kæra réttthafa er til rannsóknar hjá lögreglu.

saksóknari

Nefndasvið Alþingis

Alþingi
Erindi nr. P 132/598
komudagur 12.1.2006

Reykjavík 10. janúar 2006.

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum, mál nr. 328 lagt fyrir Alþingi á 32. löggjafarþingi.

Stjórn Sambands íslenskra myndlistarmanna hefur borist bréf frá nefndasviði Alþingis þar sem óskað er eftir umsögn um ofangreint lagafrumvarp.

Stjórn samtakanna lýsir yfir ánægju með frumvarpið og telur að það feli í sér verulegar réttarbætur fyrir höfunda á sviði réttindagæslu í höfundarrétti. Stjórnin vekur athygli á því að í upptalningu um lagagreinar í höfundalögum í 1. gr. a. frumvarpsins þar sem talin eru upp þau ákvæði höfundalaga sem frumvarpið tekur til eru ekki tekin ákvæði um fylgiráttargjöld sbr. 25. gr. b. höfundalaga og 23. gr. a. laga um verslunaratvinnu nr. 28/1998, sbr. lög nr. 117/2005.

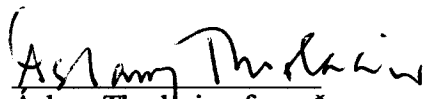
Stjórn samtakanna leggur ríka áherslu á að lögin nái einnig yfir fylgiráttargjöld sem hafa að geyma mikilvæg réttindi myndhöfunda og hafa verið lögfest í öllum nágrannalöndum okkar. Stjórnin bendir á að skv. alþjóðasamningum er Alþingi skylt að setja ákvæði um fylgiráttargjöld í íslenska löggjöf og var það seinast gert með lögum nr. 117/2005. Þá mun ennfremur vera í vinnslu lagafrumvarp á vegum menntamálaráðuneytisins þar sem gert er ráð fyrir samskonar breytingum vegna endursölu á listaverkum í atvinnuskyni í galleríum eingöngum og eru í lögum nr. 117/2005. Lög nr. 117/2005 taka hins vegar til endursölu listavera í atvinnuskyni á uppboðum.

Af hendi listaverkasala á Íslandi hafa alla tíð verið mikil vanskil á þessum gjöldum og eru listaverkasalar með því að hlunnfara myndhöfunda um verulega háar fjárhæðir.

Það er því nauðsynlegt að sett verði í íslenska löggjöf ákvæði sem gera það mögulegt að fylgja eftir innheimtu og skilum á fylgiráttargjöldum.

Stjórn SÍM er kunnugt um að samtök myndhöfunda, Myndstef munu senda athugasemdir til Alþingis vegna þessa frumvarps og vísar til þeirra athugasemda hvað varðar lagatæknileg atriði.

Virðingarfyllt
f.h. stjórnar SÍM

Áslaug Thorlácus, formaður

Alþingi
Erindi nr. P 132/732
komudagur 1.2.2006

Reykjavík 27. janúar 2006

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Umsögn Stéttarfélags verkfræðinga um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum.

Pingskjal nr. 360, 328. mál

Stéttarfélag verkfræðinga (SV) hefur engar athugasemdir við þá hluta frumvarpsins sem fjalla um annað en einkaleyfi. Frumvarpið er almennt skýrt.

Stéttarfélag verkfræðinga telur hættu á misnotkun laganna ef þau verða samþykkt óbreytt. Í sífellt harðnandi viðskiptaheimi á Íslandi eru nokkur dæmi þar sem bráðabirgðagjörðum hefur verið beitt í viðskiptalegum tilgangi til þess að hefta frelsi einstaklinga og stöðva atvinnustarfsemi frumkvöðla með lögbanni. Þegar dæmt var í málunum kom í ljós að blekkingum hefur verið beitt til að fá yfirvöld til að fallast á bráðabirgðagjörð. Það er mikilvægt að varnaglar séu til staðar til að varna þessu og tryggja að lögin verði ekki notuð til að hamla gegn frumkvöðlastarfi, nýsköpun og samkeppni. Mál sem tengjast einkaleyfum geta verið afar flókin og því mikilvægt að gögn sem lögð eru fram séu metin af sérfræðingum.

- 1) Lögin kveði skýrt á um að þau eigi ekki að nota í málum sem varða einkaleyfi, þegar deilt er um hvort verið sé að brjóta einkaleyfi milli tveggja framleiðenda (VI kafli skýringa).
- 2) Stéttarfélag verkfræðinga leggur til að ef kærufni lýtur að einkaleyfi þá þurfi 16. gr. laganna að kveða skýrt á um að gerðarbeiðandi fái ekki í hendur sönnunargögn fyrr en dómkvaddur matsmaður hefur ályktað að um brot á einkaleyfalöggjöfinni sé að ræða. Með þessu sé tryggt að gögn verði aldrei sýnd gerðarbeiðanda nema dómkvaddur matsmaður telji að gögnin séu illa fengin og í raun eign gerðarbeiðanda. Kostnaður vegna matsins sé greiddur af gerðarbeiðanda.
- 3) Trygging sem gerðarbeiðandi leggur fram sé rífleg og hún eigi að bæta miska, skaða á mannorði og tapaða viðskiptavild. Nóg verði fyrir gerðarpóla að gera það sennilegt að slíkur skaði hafi orðið.
- 4) Það er skoðun Stéttarfélags verkfræðinga að sama skuli gilda varðandi mat á framlögðum sönnunargögnum (5.gr. liðir c til f) þegar farið er fram á leyfi til öflunar frekari sönnunargagna. Þar skuli einnig kveða til hlutlausan aðila til að meta hvort um líklegt brot á einkaleyfalöggjöf sé að ræða.
- 5) Tryggja verður með lögnum að þau verði ekki notuð í vinnuréttarlegum tilgangi eða tengslum við samkeppnisákvæði í ráðningarsamningum.

Reykjavík 27. janúar 2006.

F.K. Stéttarfélags verkfræðinga,

Arni B. Björnsson, framkvæmdastjóri

Sýslumannafélag Íslands.
Stíllholti 16-18, 300 Akranes.

Alþingi
Erindi nr. Þ 132/882
komudagur 17.2.2006

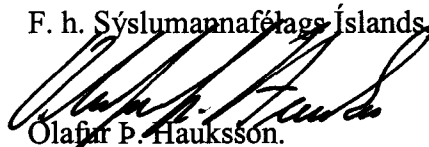
Akranes 15. 2. 2006.

Nefndarsvið Alþingis,
Austurstræti 8-10,
150 Reykjavík.

Með bréfi dagsettu í 12. desember sl. fór allsherjarnefnd Alþingis fram á umsögn Sýslumannafélags Íslands um mál nr. 328, frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum.

Stjórn félagsins hefur fjallað um frumvarpið en jafnframt var óskað eftir athugasemdum frá félagsmönnum. Ekki bárust athugasemdir frá félagsmönnum. Um nýbreytni í löggjöf er að ræða þannig að ekki er fyrir að fara framkvæmd í þeirri mynd sem lögin leggja fyrir. Líkja má þeirri framkvæmd sem boðuð er í frumvarpinu við innsetningargerð sem sýslumenn hafa þegar á hendi. Framkvæmdin mun síðan leiða í ljós hvort einhverjir vankantar eru á lagasmíðinni sem kallar á úrbætur í formi endurskoðunar einstakra lagagreina. Að öðru leyti telur Sýslumannafélag Íslands ekki tilefni til frekari athugasemda við frumvarp þetta.

F. h. Sýslumannafélags Íslands

Olafur Þ. Hauksson.

Alþingi
Erindi nr. P 132/617
komudagur 13.1.2006

Allherjarnefnd Alþingis
Elín Valdís Þorsteinsdóttir nefndarritari
Alþingi
150 Reykjavík

Reykjavík, 11. janúar 2006

Umsögn tækninefndar Vísinda- og tækniráðs um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum

Með bréfi allsherjarnefndar Alþingis, dags. 12. desember 2005, fékk tækninefnd Vísinda- og tækniráðs til umsagnar frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum, þskj. 360 - 328. mál 132. löggjafarþings.

Tækninefnd fjallaði um frumvarpið á fundi sínum 9. janúar sl. Hugverkaréttindi varða mikilsverða hagsmuni á starfssviði Vísinda- og tækniráðs, sem er lögum samkvæmt ætlað að vinna að eflingu vísindarannsókna, vísindamenntunar og tækniþróunar í landinu í því skyni að treysta stöðir íslenskrar menningar og auka samkeppnishæfni atvinnulífsins. Tækninefnd leggur áherslu á nauðsyn þess að hagsmunir rétthafa hugverkaréttinda séu verndaðir með skýrum hætti. Frumvarpinu sem hér er til umfjöllunar er ætlað að tryggja að fyrir hendi séu nægjanlega trygg og skilvirk úrræði fyrir rétthafa hugverkaréttinda til að verja hagsmuni sína og afla sönnunargagna vegna ætlaðra brota gegn slíkum rétti. Tækninefnd telur að slík úrræði séu að gildandi rétti ekki fullnægjandi, enda eru hugverkaréttindi gjarnan þess eðlis að unnt er að eyða eða koma undan sönnunargögnum um brot á þeim með auðveldum og fljótvirkum hætti. Nefndin fagnar því framkomnu frumvarpi og tekur undir efni þess. Nefndin telur ekki ástæðu til þess að gera athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

F.h. tækninefndar,

Erla Skúladóttir, ritari

VIÐSKIPTARÁÐ ÍSLANDS
ICELAND CHAMBER
OF COMMERCE

Alþingi
Erindi nr. P 132/543
komudagur 31. 2006

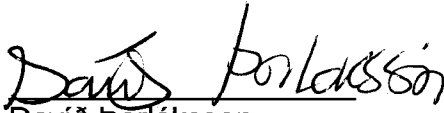
Nefndasvið Alþingis
Allsherjarnefnd
b/t Elín Valdís Þorsteinsdóttir, nefndarritara
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Reykjavík, 29. desember 2005

Efni: Frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum (328. mál)

Viðskiptaráð Íslands þakkar nefndinni það tækifæri að fá að veita umsögn um ofangreint frumvarp. Frumvarpinu er ætlað að vera heildarlöggjöf um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum. Viðskiptaráð Íslands gerir ekki athugasemd við frumvarpið.

f.h. Viðskiptaráðs Íslands,

Davíð Þorláksson

Alþingi
Erindi nr. P 132/616
komudagur 13.1.2006

Allsherjarnefnd Alþingis
Elín Valdís Þorsteinsdóttir nefndarritari
Alþingi
150 Reykjavík

Reykjavík, 12. janúar 2006

Umsögn vísindanefndar Vísinda- og tækniráðs um frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum

Með bréfi allsherjarnefndar Alþingis, dags. 12. desember 2005, fékk vísindanefnd Vísinda- og tækniráðs til umsagnar frumvarp til laga um öflun sönnunargagna vegna ætlaðra brota á hugverkaréttindum, þskj. 360 - 328. mál 132. löggjafarþings.

Vísindanefnd fjallaði um frumvarpið á fundi sínum 11. janúar sl.

Hugverkaréttindi varða mikilsverða hagsmuni á starfssviði Vísinda- og tækniráðs, sem er lögum samkvæmt ætlað að vinna að eflingu vísindarannsókna, vísindamenntunar og tækniþróunar í landinu í því skyni að treysta stoðir íslenskrar menningar og auka samkeppnishæfni atvinnulífsins. Vísindanefnd leggur áherslu á nauðsyn þess að hagsmunir rétthafa hugverkaréttinda séu verndaðir með skýrum hætti. Frumvarpinu sem hér er til umfjöllunar er ætlað að tryggja að fyrir hendi séu nægjanlega trygg og skilvirk úrræði fyrir rétthafa hugverkaréttinda til að verja hagsmuni sína og afla sönnunargagna vegna ætlaðra brota gegn slíkum rétti. Vísindanefnd telur að slík úrræði séu að gildandi rétti ekki fullnægjandi, enda eru hugverkaréttindi gjarnan þess eðlis að unnt er að eyða eða koma undan sönnunargögnum um brot á þeim með auðveldum og fljótvirkum hætti. Nefndin fagnar því framkomnu frumvarpi og tekur undir efni þess. Nefndin telur ekki ástæðu til þess að gera athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

F.h. vísindanefndar,

Edda Lilja Sveinsdóttir, ritari